

מסכת שבועות

פרק ו'

א. שָׁבּוּעַת הַדִּינֵּן, הַטְעָנָה שְׂתִי כֶּסֶף, וְהַחֲזָקָה בְשָׂה פְרוֹטָה. וְאֵם
אֵין הַחֲזָקָה מִמֵּין הַטְעָנָה, פְטוּר. בִּצְדָּקָה, שְׂתִי כֶּסֶף לִי בַּיּוֹם,
אֵין לְהַ
בַּיּוֹם אֵלָא פְרוֹטָה, פְטוּר. שְׂתִי כֶּסֶף וּפְרוֹטָה לִי בַּיּוֹם,
אֵין לְהַ
בַּיּוֹם אֵלָא פְרוֹטָה, חִיב. מִנָּה לִי בַּיּוֹם,
אֵין לְהַ
בַּיּוֹם, פְטוּר. מִנָּה לְאָבָא בַּיּוֹם,
אֵין לְהַ
בַּיּוֹם אֵלָא חֲמָשִׁים דִינָר, חִיב. מִנָּה לְאָבָא בַּיּוֹם,
אֵין לְהַ
בַּיּוֹם אֵלָא חֲמָשִׁים דִינָר, פְטוּר, מִפְנֵי שְׁהוּא כִּמְשִׁיב אֲבָדָה:

ב. מִנָּה לִי בַּיּוֹם, אָמָר לוֹ בְּפָנֵי עֲדִים הוּא. לְמַחר אָמָר לוֹ תְּגַהּוּ לִי.
נִתְפִּיו לְהַ, פְטוּר. אֵין לְהַ
בַּיּוֹם, חִיב. מִנָּה לִי בַּיּוֹם, אָמָר לוֹ הוּא, אֶל
תְּגַהּוּ לִי אֵלָא בֻּעָדִים. לְמַחר אָמָר לוֹ תְּגַהּוּ לִי, נִתְפִּיו לְהַ, חִיב,
מִפְנֵי שָׁאָרִיךְ לִתְנַזֵּן לוֹ בֻּעָדִים:

ג. לִיטְרָא זָהָב יָשׁ לִי בַּיּוֹם, אֵין לְהַ
בַּיּוֹם אֵלָא לִיטְרָא כֶּסֶף, פְטוּר.
דִינָר זָהָב יָשׁ לִי בַּיּוֹם, אֵין לְהַ
בַּיּוֹם אֵלָא דִינָר כֶּסֶף, וּטְרִיסִית
וּפְנִקְדִּין וּפְרוֹטָה, חִיב, שְׁהַכֵּל מִין מַטְבָּע אַחֲת. כֹּור תְּבוֹאָה יָשׁ לִי

בַּיָּדֶה, אֵין לוֹ בַּיָּדִי אֶלָּא לְמַה קָּטְנִית, פֶּטוֹר. כּוֹר פְּרוֹת יִשׁ לֵי בַּיָּדֶה, אֵין לוֹ בַּיָּדִי אֶלָּא לְמַה קָּטְנִית, חִיב, שְׁהַקָּטְנִית בְּכָל פְּרוֹת. טַעַנוּ חֲטִיאָן, וְהַזָּה לוֹ בְּשֻׁעָרִים, פֶּטוֹר. וּרְבָּנוּ גָּמְלִיאֵל מְחִיב. הַטֹּעַן לְחַבְרוֹ בְּכִירִי שֶׁמְנוּ וְהַזָּה לוֹ בְּקָנְגִים, אַדְמוֹן אָוֹמֵר, הַזָּאיל וְהַזָּה לוֹ מִקְצָת מִפְּנֵי הַטֹּעַנָּה, יִשְׁבַּע. וְחַכְמִים אָוֹמְרִים, אֵין הַזָּאה מִפְּנֵי הַטֹּעַנָּה. אָמֵר רְבָּנוּ גָּמְלִיאֵל, רֹאָה אָנָּי אֶת דְּבָרֵי אַדְמוֹן. טַעַנוּ כִּילִים וְקָרְקָעוֹת, וְהַזָּה בְּכִילִים וְכָפֵר בְּקָרְקָעוֹת, בְּקָרְקָעוֹת וְכָפֵר בְּכִילִים, פֶּטוֹר. הַזָּה בְּמִקְצָת הַקָּרְקָעוֹת, פֶּטוֹר. בְּמִקְצָת הַכִּילִים, חִיב, שְׁהַגְּסִים שֶׁאֵין לָהֶם אֲחֶרְיוֹת זָקְנִין אֶת הַגְּסִים שִׁיַּשׁ לָהֶןּ אֲחֶרְיוֹת לְשִׁבְעָ עַלְיהֶן:

ד. אֵין גְּשִׁבְעַיִן עַל טֹּעַנָּת חִרְשׁ שׂוֹטָה וְקָטָן, וְאֵין מְשִׁבְעַיִן אֶת הַקָּטָן, אָבֵל גְּשִׁבְעַיִם לַקָּטָן וְלַהֲקָדְשָׁה:

ה. וְאַלוּ דְּבָרִים שֶׁאֵין גְּשִׁבְעַיִן עַלְיהֶן, הַעֲבָדִים, וְהַשְּׁטָרוֹת, וְקָרְקָעוֹת, וְהַהֲקָדְשָׁות. אֵין בָּהֶן פְּשָׁלוּמִי כְּפֶל וְלֹא תְּשָׁלוּמִי אַרְבָּעָה וְחַמְשָׁה. שׁוֹמֵר חֶם אֵינוֹ גְּשִׁבָּע. נוֹשָׂא שְׁכָר אֵינוֹ מְשִׁלָּם. רַבִּי שְׁמַעַון אָוֹמֵר, קָדְשִׁים שְׁחִיב בְּאֲחֶרְיוֹתָן, גְּשִׁבְעַיִן עַלְיהֶן. וּשְׁאֵינוֹ חִיב בְּאֲחֶרְיוֹתָן, אֵין גְּשִׁבְעַיִן עַלְיהֶם:

ו. רַבִּי מַאיָּר אָוֹמֵר, יִשׁ דְּבָרִים שָׁהֵן כְּקָרְקָע וְאֵינֵן כְּקָרְקָע, וְאֵין חַכְמִים מוֹדִים לוֹ. כִּיּוֹץ, עַשְׂרֵה גְּפָנִים טֻעַונּוֹת מִסְרָףִי לוֹ, וְהַלָּה

אומר אין אלא חמש, רבינו מאיר מחייב שבואה. וחכמים אומרים, כל המחבר ל夸ך עברי הוא כ夸ך. אין נשבעין אלא על דבר שבאה ושבmeshkal ושבמנון. כיצד, בית מלא מסרתי לך וכיס מלא מסרתי לך, והלה אומר אני יודע אלא מה שהנחת אתה נוטל, פטור. זה אומר עד הזין וזה אומר עד החולן, חיב:

ג. המלוה את חברו על המשפטונו ואבד המשפטונו, אמר לו סלע הלוייתך עליו ושקל היה שווה, והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתני עליו ושקל היה שווה, והלה אומר לא כי לא סלע הלוייתני עליו ושלשה דינרים היה שווה, חיב. סלע הלוייתני עליו ושתים היה שווה, והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתך עליו וסלע היה שווה, פטור. סלע הלוייתני עליו ושתים היה שווה, והלה אומר לא כי לא סלע הלוייתך עליו וסלע היה שווה, חיב. וכי נשבע, מי שהפקdon אצלו, וחמשה דינרים היה שווה, חיב. וכי נשבע, מי שהפקdon אצלו, שמא ישבעה זה ויוציא לה את הפקדון: